

Glasilo župnije Celje

BLAŽENI A. M. SLOMŠEK

14. april 2024

TRETJA VELIKONOČNA NEDELJA Leto XVIII. št. **15**

BOŽJA BESEDA

Apd 3, 13-15

Ps 4

1 Jn 2, 1-5

Lk 24, 35-48

.....

Vi ste Svetega in Pravičnega zavrgli in si izprosili pomilostitev ubijalca, Začetnika življenja pa ste ubili. Toda Bog ga je obúdil od mrtvih in mi smo temu priče.

Dvigni, Gospod, nad nami svetlobo svojega obličja!

Kdor pravi: »Poznam ga«, pa se njegovih zapovedi ne drži, je lažnivec in v njem ni resnice. V tistem pa, ki se drži njegove besede, je Božja ljubezen resnično postala popolna.

Ko so se oni pogovarjali o tem, je sam stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha.

Zakaj se vam v srcu oglašajo dvomi?

Še vedno so učenci v nevarnosti - in nevarnost mi ni tuja - da bi obstali v veri velikega petka, da bi Jezusu sledili do križa - naprej pa ne. V razpravo med učenci - in v mojo vero velikega petka - vstopi Vstali. Toda najprej ostane človeško izkustvo močnejše: Kdor je mrtev, ostane mrtev. In v njihovem strahu - in to velja včasih tudi za mojo lastno negotovost - ne verjamejo, kar vidijo, ampak mislijo, da vidijo duhove. Gospod nam zaželi mir, da bi premagali strah. Mir med seboj in mir s samim seboj je velik dar, toda Jezus se ne omeji samo na to. On želi odpraviti dvome v srcu, želi učence prepričati. To prepričevanje je postalo tudi zame oblika, kako bom premagal svojo negotovost in strah. Spodbuja me, da v svoji veri ne obstanem pri velikem petku, ampak usmerim svoje korake k veliki noči. Rad bi vas povabil, da se prepustite Jezusovemu prepričevanju. Učencem pokaže svoje rane - Vstalega lahko srečamo v trpljenju. Skupaj z njimi je - vsako nedeljo smo povabljeni k sveti maši, k oltarni mizi. Razlaga jim Pismo in lomi jim kruh - tudi nam.

Vstalega Jezusa lahko srečamo v hudeh, še posebej v trpečih, v žrtvah nasilja in boleznih, nesreč in krivic, v osamljenosti in obupu. Jezus pokaže učencem svoje rane - bodimo pozorni na ranjene v svoji bližini.

“Vera bodi vam luč ...” (bl. A. M. Slomšek)

Ko Jezus lomi kruh in ga deli z učencema na poti v Emavs, »se jima odpro oči in ga spoznata.« Tudi v evangeliju te nedelje Jezus pred očmi učencev jé, da bi jim odprl oči. To pomeni za nas: evharistični obed je najvišja in najčistejša oblika srečanja z Vstelim. To je »velika velikonočna slovesnost«. »Ostani pri nas!« sta prosila Jezusa učenca iz Emavs. On je odgovoril: »Že dolgo je, kar sem se vrnil k vam in bom ostal pri vas do konca časov!«

Koraki vere

To je pomemben trenutek v življenju otroka. Prvi koraki. Prvič, ko spustiš mamino varno roko, stojiš na lastnih nogah, greš, cilj: so široko odprti očetovi objemi. To je podoba življenjskega izkustva in tudi podoba izkustva vere: Verjamem, da je ta trenutek tudi podoba naše vere. Dolgo sem bil v svoji veri iz otroštva zelo varen, kot v maminih rokah. V srečnem otroštvu je bila moja vera v Božjo ljubezen, ki usmerja vse k dobremu, neomajna.

Toda v procesu odraščanja je to zaupanje začelo popuščati. Izkušnje trpljenja, ki se niso več ujemale z idejo vedno ljubečega, vsemogočnega Boga. Boleč trenutek. Negotovi koraki, neodgovorjena vprašanja. Padci, bolečine, obup. Do danes. Varni koraki vere niso vedno uspešni. Včasih bolj padci. Kaj pomaga? Vrnitev v varne mamine objeme ni mogoča. Odreči se veri, ki se zdi, da ne more obstati ob domnevno jasnem razumu - to zame ne pride v poštev. Preostane samo to, da greš naprej. Z jasnim ciljem: Božja ljubezen, njegovi široko odprti objemi. In na poti mi vedno znova pomagata molitev in branje Svetega pisma. Potem ko padem, mi to pomaga, da znova vstanem.

Izgubiti vero iz otroštva, ne da bi se takoj rodilo kaj novega iz nje, je boleč proces. Toda to ni konec. Kot narava iz odmrle vejice ustvari novo življenje, lahko Bog vedno znova začne z nami.

SVETNIKI v tem tednu

P Helena, knjeginja

T Bernardka, redovnica

S Rudolf, mučenec

Č Evzebij, škof

P Leon, papež

S Teotim, škof

N 4. VELIKONOČNA NEDELJA

SVETI TEOTIM

Bil je znan filozof, v zrelih letih pa se je spreobrnil h krščanstvu, se ga z vso dušo oklenil in ga začel oznanjati. Proti koncu 4. stoletja je dobil škofovsko posvečenje. Sedež njegove škofije je bil v mestu Tomi ob črnem morju. Prizadeval si je, da pridobi za krst Hune (Skite) in Gote v spodnjem Podonavju. Kar se je prej zdelo nemogoče, je Teotim dosegel s svojo silno zgovornostjo, ljubeznivostjo, učenostjo in čudodelnostjo. Med Huni (Skiti) in Goti je dobil ime »bog (to je božji mož) Rimljanov«. Bil je pač Grk, ki je prišel iz rimske države na njihova tla in se jim je prikupil s svojo človekoljubnostjo.

Podrobnosti iz njegovega življenja niso znane. Bil je velik bogoslovni mislec in plemenit človek. Umrl je pred letom 431.

BITI PRIČA ...

Apostoli so postali žive priče, ko so se upali izpostaviti in so začeli javno oznanjati Kristusa in njegovo vstajenje. Tudi danes ni tako malo dobrih in zvestih vernikov, ki se ne zmenijo za okolico in pred vsemi pokažejo, kdo so. Tudi če kdo odklanja našo vero, bo take kristjane cenil in spoštoval. Pokončni verniki, ki znajo pokazati in zagovarjati svojo vero, so vedno bili komu napoti – tudi v naši domovini ni nič drugače. Tako imamo tudi v naših časih in v naših krajih dovolj priložnosti biti žive priče.

Ni odločilno, ali verujete v vstajenje, ampak kaj vam ta vera pomeni v življenju.

Na sliki prevladuje križ. Figuri meniha in redovnice sta obrnjeni h križu, toda nato se v ospredje »prerine« Jezus, Vstali Zveličar. S tem pojasni, kaj je bistvo: vera, da je premagal smrt in vsem nam podaril življenje.

POGOVOR Z MARTINOM GOLOBOM

Četrtek, 18. april, ob 18.30 (sv. maša)

pogovor ob 19.00

Salezijanski mladinski center Celje
Don Boskov trg 1, Celje

OZNANILA:

- Danes obhajamo tretjo velikonočno nedeljo.
- Začenjamo teden molitve za duhovne poklice, ki ga bomo zaključili prihodnjo nedeljo, ki se imenuje nedelja Dobrega Pastirja.
- V četrtek bo med nami g. Martin Golob, župnik iz Grosuplja. Najprej bo ob 18.30 vodil sveto mašo in nato bo pogovor.
- V petek bo v okviru 3D večerov prepevala skupina 2ribi 5 hlebov. Začetek bo ob 19.30.

Teden molitve za duhovne poklice

*Prosimo
Gospoda žetve*

Evangeliji poročajo, da se je Jezus ozrl po učencih in jih poklical. Ni jih prepričeval ali gledal na njihove kvalitete, enostavno jih je povabil, naj hodijo za njim. Nekateri izmed njih so nagovorili svoje prijatelje in jih pripeljali k Jezusu. Šele, ko so bili z Gospodom in z njim vztrajali na poti, so utrdili vero in poklicanost ter postali pravi nosilci oznanila novega življenja za druge.

Teden molitve za duhovne poklice je za Cerkev priložnost za okrepjeno molitev, da bi poklicani prepoznali Božje povabilo in nanj odgovorili pritrilno. Gospod kliče tudi po drugih ljudeh, zato pomislimo, ali je kdo v našem okolju, ki kaže znamenja Božjega klica. Nagovorimo ga in spodbudimo k razmisleku, ali ga Gospod morda kliče. Odločitev mora biti vedno njegova, svobodna in osebna. Molitev Cerkve pa je priprošnja Bogu, da poklicanim da svojega Duha razločevanja, poguma in trdne vere ter vztrajnosti na poti.

dr. Andrej Saje, novomeški škof

SVETE MAŠE

od 15. do 21. 4. 2024

PONEDELJEK

7.30 Za + Marico Blatnik (greg.)
18.30 Za + moža Srečka Dobrovč,
snaho Stanko Trap ter
za zdravje v družini

TOREK

7.30 Za + Marico Blatnik (greg.)
18.30 Za + Ivanko Kum

SREDA

7.30 Za + Marico Blatnik (greg.)
18.30 Za + Marijo Gajšek

ČETRTEK

7.30 Za + Cecilijo Gonza
18.30 Za + Marijo Blatnik (greg.)
V čast sveti Družini za zdravje

PETEK

7.30 Za + Marico Blatnik (greg.)
18.30 Za + Petara Orehova

SOBOTA

7.30 Za + iz družine Krampač
Za zdravje
18.30 Za + Marico Blatnik (greg.)

NEDELJA

8.00 Za + Franca in Milico Šlosar
V zahvalo za 50 let
skupnega življenja
10.00 Za + Marico Blatnik (greg.)